

Bilag.KOMMISSIONEN
VEDRØRENDE APOTEKSVÆSENET*København, den 14. januar 1949.*

I skrivelse af 18. august 1948 (4. kt. j. nr. 3195/48) har indenrigsministeriet oplyst, at der på et møde i indenrigsministeriet den 9. juni 1948 til bilæggelse af en lønkonflikt mellem Danmarks Apotekerforening og Dansk Farmaceutforening fra indenrigsministeriets side blev givet apotekerforeningen tilsagn om, at man i den indeværende rigsdagssamling ville fremsætte forslag om en ændring i loven om apotekerafgift og om tilskud fra apotekerfonden, således at grænsen for at opnå tilskud fra apotekerfonden forhøjes fra 12 000 kr. til 14 000 kr., samtidig med, at tilskudsprocenten ændres fra 75 til 80. Under Henvi sning hertil og til et til indenrigsministeriet indsendt andragende om forbedring af apotekernes økonomiske kår har indenrigsministeriet udbedt sig apotekskommissionens eventuelle bemærkninger, herunder om der måtte være anledning til allerede i forbindelse med den påtænkte lovændring at søge subventionsadgangen udvidet til også at omfatte visse købstadsapoteker.

I denne anledning skal kommissionen herved meddele, at man vil inddrage de i det vedlagte andragende rejste spørgsmål under sin overvejelse af apotekernes økonomi, men at man i tilknytning til det i ministeriets skrivelse nævnte forslag til forbedring af apotekernes økonomiske forhold ville finde det ønskeligt, at der allerede nu ved en lovændring tilvejebringes hjemmel til at yde tilskud til alle mindre apoteker, der er eneapoteker i vedkommende kommune.

Som begrundelse skal man anføre, at den i § 43 i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet fastsatte begrænsning til apoteker, der er beliggende i landkommuner, forekommer kommissionen irrationel, fordi der findes en del apoteker i små købstadskommuner, f. eks. Ærøskøbing og Mariager, og i de sønderjydske flækker, hvis økonomiske og driftsmæssige forhold er således, at de ganske må sidestilles med apoteker af tilsvarende størrelse i landkommuner.

Det vil næppe være rimeligt at udvide adgangen til tilskud til apoteker, der er beliggende i kommuner, hvor der er mere end eet apotek, idet det i sådanne tilfælde må antages, enten at et apoteks utilstrækkelige driftsresultat kan henføres til mindre god drift af apoteket, eller at en ændring i apotekernes forhold i vedkommende kommune må anses for ønskelig, evt. således at et af apotekerne nedlægges, og at ydelse af tilskud til et apotek i en sådan kommune vil virke i retning af at stabilisere en tilstand, i hvis opretholdelse samfundet ikke har interesse.

Det vil dog være rimeligt ved denne udvidelse at gøre den begrænsning, at der ikke ydes tilskud til apoteker, der ikke hidtil har været berettiget til det, og som i 1947 havde over 150 000 kr. i omsætning, da apoteker over denne størrelse ved normal god drift efter kommissionens opfattelse er i stand til at give sin indehaver et sådant overskud, at ydelse af tilskud ikke er påkrævet. Kommissionen har foretaget en gennemgang af de eneapoteker i købstæder og flækker, der, uanset at de i 1947 havde en omsætning på over 150 000 kr., ikke har givet et totaloverskud på 14 000 kr. (heri indbefattet den i 1947 betalte apotekerafgift), og efter kommissionens opfattelse findes der ikke blandt disse apoteker noget, for hvis vedkommende der kan antages at foreligge sådanne særlige forhold, at det ville være rimeligt uanset omsætningens størrelse at yde det tilskud.